

Streszczenia prezentacji uczestników edycji III

dr Paweł Bernard, prof. UJ

Zakład Dydaktyki Chemii
Wydział Chemii

Realizacja kursu zdalnego w konwencji MOOC: Jak, w jakim celu, i czy warto rozważyć taką formę?

Kursy typu MOOC (z ang. Massive Open Online Course) wywodzą się z idei „uwalniania” zasobów akademickich, zapoczątkowanej i propagowanej przez Massachusetts Institute of Technology [1, 2]. Kursy tego typu realizowane są w formie zdalnej i bazują na dedykowanych platformach tj. eDX, Coursera, Udacity. Do cech charakterystycznych kursów typu MOOC zaliczyć możemy nie tylko ich otwarty i masowy charakter, ale również fakt, że adresowane są zarówno do studentów, jak i ogółu społeczeństwa. Można wyróżnić dwa główne typy kursów MOOC:

1. cMOOCs – bazujące na konektywistycznym podejściu do kształcenia, czyli założeniu, że kluczową jest umiejętność odnajdywania informacji w zewnętrznych bazach danych oraz ich łączenia,
2. xMOOCs – o klasycznej strukturze kursów e-learningowych, jednak ze względu na ich masowy charakter, szarzej wykorzystujące m.in. narzędzia do samooceny i oceny wzajemnej kursantów.

Kursem, który został zmodernizowany i wdrożony w formie MOOC jest kurs „Kształtowanie umiejętności badawczych dzieci i młodzieży”, pierwotnie adresowany w formie klasycznej do studentów Wydziału Chemii przygotowujących się do wykonywania zwodu nauczyciela. Od 2008 roku Unia Europejska promuje stosowanie metod nauczania opartych na samodzielnym dociekaniu wiedzy przez uczniów [4]. Jedną z głównych trudności związanych z wdrażaniem tych metod do szkół jest ich ograniczona znajomość i zrozumienie społeczeństwo [5]. Fakt ten stanowił inspirację dla modyfikacji ww. kursu i nadania mu otwartego charakteru. Jak dotąd

przeprowadzono 3 edycje kursu w których wzięło udział ponad 500 uczestników. Ich motywacja, oczekiwania i poziom satysfakcji zostaną omówione podczas prezentacji.

Literatura

- [1] C. Goldberg (2001). Auditing classes at M.I.T., on the web for free. *NYT*
- [2] R. Attwood (2009). Get it out in the open. *Times Higher Education*
- [3] G. Siemens (2005). Connectivism: A learning theory for the digital age. *Int. J. Instr. Technol. Distance Learn.*, (2)1, 3–10
- [4] M. Rocard et al, (2007). *Science Education Now: A Renewed Pedagogy for the Future of Europe*
- [5] P. Bernard et al, (2012) Introduction of inquiry-based science education into polish science curriculum – general findings of teachers' attitude. *Chemistry-Didactics-Ecology-Metrology*, 17(1-2), 49–59